

13. Sunnuntai helluntaista

Pakkotyöstä putkiasentajaksi

Nepalilainen Raj Kumari Chaudhari, 19, lähetettiin pienenä tyttönä pakkotyöhön, josta hän sai palkaksi ruokaa ja mitättömän summan rahaa. Chaudhari kuvitteli, että hänen elämänsä tulee aina olemaan samanlaista, työtä mitätöntä palkkaa vastaan.

Mutta toisin kävi. Nyt hän opiskelee putkiasentajaksi, vaikka Nepalissa se ei ole naisen ammatti. "Olen todella iloinen. Aion opiskella taitavaksi. Aion olla myös esimerkkinä muille", kertoo Chaudhari.

Teknisen opiskelun ohella opinto-ohjelmaan kuuluu myös monikulttuurisessa ympäristössä selviämiseen tarvittavia sosiaalisia taitoja.

Chaudari opiskelee Kirkon Ulkomaanavun hankkeessa, jossa autetaan entisiä pakkotyöläisiä ja maaorjia uuden omavaraisen elämän alkuun.

Viriketeksti saarnaa varten

Tämänkertaisen saarnatekstin on kirjoittanut pastori Jan Ahonen Kallion seurakunnasta Helsingistä.

Jeesus Parantajamme Matt. 12.33-37

Jeesus puhuu kovia sanoja. Kaukana on mielikuva hempeän lempeästä hyvästä paimenesta. Nasaretilainen näyttää tuskastuneen lainopettajiin ja fariseuksiin jotka alituiseen koettelevat hänen osaamistaan ja kärsivällisyyttään. Hän antaa tulla täyslaidallisen kiusaajiensa päälle. Tuntui kun Jeesus yht´äkkiä vaatisi toiminnan sanoja ja tekoja lahjaksi saadun uskon sijaan.

Sanojen valtaa vähätellään usein, mutta kieli luo todellisuutta. Olet varmaan huomannut, että ääneen lausutuilla unelmilla on huomattavasti suurempi mahdollisuus ja todennäköisyys toteutua. Kristityillä on rukouksessa merkittävä väline maailman muuttamiseen. Osa rukouksen voimasta ja sen salaisuudestakin on, että Jumalalle lausutut sanat muuttavat myös rukoilijaa ja tätä kautta maailmaa. Vanhassa kristillisessä tarinassa kerrotaan kuinka hurskas mies rukoili, että Jumala pitäisi huolta pakolaisista, kodittomista, väkivallan uhreista ja heistä jotka ovat kärsineet luonnon katastrofeissa. Kesken rukouksen hän kuuli Jumalan vastaavan hänelle: "Kas, ajattelin pyytää ihan samaa sinulta."

Rukous ei siis ole pakotie, vaan polku muutokselle.

Jeesus ei pyydä meiltä omavoimaisia tekoja, vaan hänen pyyntönsä on, että herkistäisimme korvamme kuuntelemaan häntä. Koska hän on alusta asti ollut Sana, kuten Johanneksen evankeliumin alku asian esittää, tuon sanan kuuleminen ja ymmärtäminen muuttaa meitä ja antaa valmiuden muutoksen. Muutoksen ydin ei ole omissa teoissamme, vaan siinä mihin Kristus meidät Sanana herättää. Sanat ja teot ovat siis todistus, siitä mikä mikä meissä vaikuttaa.

Meitä ei ole kutsuttu mukautumaan, vaan taistelemaan arjessa epäoikeudenmukaisuutta, valhetta ja kärsimystä vastaan. Toinen tarina kristinuskon alkua ajoilta kertoo kuinka hiljattain kääntynyt nuori kysyi viisaalta vanhukselta: Abba, täytyykö minun nyt kokonaan kieltää maailma? Älä pelkää, nuori mies, vanhus vastasi. Jos elät todella kuin kristitty, maailma kyllä kieltää sinut.

Kristityn kutsumus ei ole tarkoitettu helpoksi, mutta sen seuraamisella on siunauksensa. Helposti saavutettu etappi ei koskaan tunnu yhtä hyvältä kuin sellainen, jonka saavuttaminen on vaatinut pinnistelyä, itsensä ylittämistä ja jopa pysyviä muutoksia omissa toimintatavoissa. Kristityn kutsumus on muuttua Pyhän Hengen kanssa Jumalan kaltaisuuteen. Tämä muutos on pohjimmiltaan kotiin paluuta Luojan luo, eli sinne minne tie vie myös lähimmäisen palvelemisen kautta. Uskollisuus Jumalalle johtaa meitä lopulta tarkoittellisen elämän alkulähteille.